

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ

ΣΥΝΑΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις δραχμας 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις δραχμας 11

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγμα χρυσῶν 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ
ΑΡΧΙΣΕΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΒΑΣΤΑ!

— Πρὸς τὴν ἀντιπολίτευσιν —

Βάστα, καπετὰν Θόδωρε,
Κι' ἀνοίγει τὸ τουφέκι
Μέσ' στή Βουλὴ σταυρόνονται
Βροντὴ κι' ἀστροπελέκι,
Ὁ καπετὰν Χαρίλαος.
Γερὰ ταμπουρωμένος,
Πίσ' ἀπ' τὸ ἰσοζύγιο,
Βάστα τὴν Ἐξουσίαν
Κι' ἀπὸ παρὰ τοῦ Κεντρικοῦ
Ταμείου φορτωμένος
Δίνει καρδιά 'στ' ἀσκέρι του
Μὲ ρουσφετοβυσία

Ἔχει 'στὰ χέρια τὸν παρᾶ,
Μεγάλ' ἡ δύναμί του,
Κι' ἔχει τὸ λύειν καὶ δεσμεῖν
Σὲ μιὰν ὑπογραφή του.
Τὸν ἀγαπᾷ καὶ ἡ Αὐλὴ
Γιατὶ τήνε χαϊδεύει
Καὶ τῆς ἀδυναμίας της
Μὲ τέχνη κολακεύει.
Τῆς κάνει τὰ χατήρια της
Καὶ τὰ θελήματά της
Καὶ μὲ τὸ ὄχι δὲ χαλᾷ
Ποτέ του τὴν καρδιά της.
Τῆς φέρνεται σὰν ἐραστής
Σὰν ἐραστής ἱππότης.
Τί θέλεις, πριγκιπέσσα μου,
Τ' εἶπες καὶ σοῦ 'πα ὄχι;
Ὅλα 'δικά σου, μοναχὰ
Τὸν πρῶτον ἐν τοῖς πρῶτοις

Τὸν Δηλιμιάννην, ἔχε μου
Νὰ κάθεται 'στὴν κώχη.
Ποῖος ἄλλος, 'σὰν καὶ μένανε,
Σοῦ ἔχει τόσα τάξει
Καὶ σ' ἔχει, πριγκιπέσσα μου,
Μὴ βρέξη καὶ μὴ στάξη;
Ποῖος τόσα μούλκια σ' ᾤφησε,
Δίχως παρᾶ, νὰ πάρης,
Καὶ ἄλλα τόσα σ' ᾤφησε
Μ' ἐλπίδες νὰ φερμάρης;

Βάστα, καπετὰν Θόδωρε,
Κι' ἀνοίγει τὸ τουφέκι
Μέσ' στή βουλὴ σταυρόνονται
Βροντὴ μ' ἀστροπελέκι.
Ἄς τρέξουν οἱ λεβένταις σου,
Κανέναν νὰ μὴ λείψῃ
Καὶ τοῦ κινδύνου 'σήμανεν
Ὅλοῦθε ἡ καμπάνα
Χαρά στον ποῦ τοῦ ἄλλου
Τὰ μούτρα θε νὰ τρέψῃ,
Θὰ κλάψ' ἡ μάνα τὸ παιδί
Καὶ τὸ παιδί τὴ μάνα.

Ὅλοι μαζί! βαρᾶτέ τον
Βαρᾶτε τὸ θεριὸ
Ὅπου βυzaίνει τοῦ λαοῦ
Τὸ αἷμα λιμασμένο
Τινάζετ' ἀπ' τὸ στρῶμά μας
Τὸν γιγαντοκοριὸ
Μὲ τὸ κορμὶ τὸ κόκκινο
Τὸ ματοφουστωμένο.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Δημοσιογράφου ἐν φυλακῇ.

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΕΦΕΤΩΝ

Ἀνακρίνας τὸ, ἐπὶ λόγῳ ὅτι ἐξέδρισα τὸν βασιλέα καὶ τὸν διάδοχόν του διὰ τῆς ἐφημερίδος μου «Ραμπαγᾶς», παραπέμφαν με ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικείου ὑπ' ἀριθ. 3149 τῆς 28 ὁκτωβρίου ἐ. ἔ. βούλευμα τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν, ὑποβάλλω πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ἀνακοπῆς μου τὰ ἑξῆς :

Ἐπτά εἶναι τὰ θέματα τῆς ἐναντίον μου κατηγορίας, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρα μὲν ποιήματα, φέροντα ἐπιγραφὰς «Τὶ βασιλεῖα θέμε», «Ὁ διάδοχος διπλός», «Ἐρχεται» καὶ «Τὸ φάντασμα τοῦ Ὁθωνος», τρία δὲ ἄρθρα, φέροντα ἐπιγραφὰς, «Πατρίς καὶ στρατός» (δις) καὶ «Τῷ δουκὶ τοῦ Ἐδμούνδου Ἀλφρέδου». Ἄλλη εἶναι ἡ υπεράσπισίς μου ὅσον ἀφορᾷ τὰ ποιήματα καὶ ἄλλη ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄρθρα. Ἀρχίζων ἀπὸ τὰ τελευταῖα, παρατηρῶ, ὅτι, ἐνῷ ταῦτα φέρουσι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συγγραφέως τῶν κ. Ρ. Χοῖδᾶ, ἐνῷ οὗτος ὁμολογεῖ ἐν τῇ ἀνακρίσει τὴν τοιαύτην ιδιότητά του καὶ τὴν ἀπὸ θελήσεώς του καταχωρίσιν αὐτῶν ἐν τῇ ἐφημερίδι, ἐνῷ καὶ οὕτως ὅπως καὶ ἐγὼ διατελούμεν ὑπὸ τὴν χεῖρα τῆς ἐξουσίας, τὸ συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν μὲ θεωρεῖ συνυπεύθυνον μετὰ τοῦ συγγραφέως, ὑπολαμβάνον με ὡς υπεύθυνον συντάκτην τῆς ἐφημερίδος καὶ ἐραρμόζον τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 44 ἐδ. 1 τοῦ ἀπὸ 23 νοεμβρίου 1837 νόμου.

Ἐν τούτοις ὁ ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ περὶ υπεύθυνου συντάκτης θεσμός, ἐν τῇ τελευταίᾳ ἀναλύσει του, δὲν εἶναι εἰμὴ προληπτικὸν μέτρον, καταργηθὲν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ συντάγματος, καθ' ὃ «ὁ τύπος εἶναι ἐλεύθερος, ἡ λο. οκρίσις ὡς καὶ πᾶν ἄλλο προληπτικὸν μέτρον ἀπογορεύονται.» Ὅτι ὁ περὶ υπεύθυνου συντάκτης θεσμός τοῦ 1837 εἶναι προληπτικὸν μέτρον, ἀρκεῖ νὰ ἀναγνώσῃ τις τὰ ἄρθρα 53 - 64 τοῦ εἰρημένου νόμου, ἵνα διὰ πάσης ἀκριβείας βεβαιωθῇ. Ἐὰν κατὰ τὰ ἄρθρα 53 καὶ 54 δὲν δύναται νὰ ἐκδοθῇ ἐφημερίς ἄνευ υπεύθυνου συντάκτη, δὲν εἶναι τοῦτο εἰμὴ προληπτικὸν μέτρον. Ἐὰν ὁ σκοπὸς τοῦ τοιούτου νόμου εἶναι τὸ πρόχειρον τῆς τιμωρίας διὰ τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου, τί ἄλλο εἶναι τοῦτο εἰμὴ μέτρον προληπτικόν; Ἴνα δημιοσυνθῇ ἄρθρον τι ἐν ἐφημερίδι, πρέπει προηγουμένως νὰ τὸ ἐγκρίνῃ ὁ υπεύθυνος συντάκτης τῆς, ὅστις, ὑπέχων τὴν εὐθύνην, ἔχει καὶ τὸν ἔλεγον. Ἰδοὺ λοιπὸν ἡ ἐφημερίς ὑπὸ τὴν λογοκρισίαν τοῦ υπεύθυνου συντάκτη. Δὲν τὴν ἐξάσκει ἀμέσως ἡ πολιτεία, τὴν παρχωρεῖ εἰς ἄνθρωπον ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ οἴου ἀναρτᾷ τὴν σπάθην τοῦ Δημοκλέους τῆς φυλακῆς. Δὲν εἶναι τοῦτο, ἐν τῷ σκοπῷ τοῦ νόμου, κατὰ ποσὸν ἐμμεσὸς ἐξάσκησης ἀντισυνταγματικῆς λογοκρισίας καὶ κατὰ ποιὸν προληπτικὸν μέτρον; Ὅταν τὸ ἄρθρον 54 ἐδ. 6 καὶ 7 ὁρίζῃ, ὅτι ὁ υπεύθυνος συντάκτης πρέπει νὰ ἔχῃ συμπληρωμένας πανεπιστημιακὰς σπουδὰς καὶ ἀκίνητον ἐλευθέραν ιδιοκτησίαν ἀξίας 5000 δρ. τοῦλάχιστον, δταν τὸ ἄρθρον 55 παραδίδῃ τὴν ἀναγνώρισιν τοῦ υπεύθυνου συντάκτη εἰς τὸ δοκοῦν τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, τί ἄλλο εἶναι ταῦτα εἰμὴ μέτρα προληπτικά; Ἡ ἀντίθεσις μεταξὺ προληπτικῶν καὶ κατασταλτικῶν μέτρων λύει ἐπὶ τέλους πᾶσαν ἀμφιβολίαν. Τὰ προληπτικὰ ἔρχονται ἐκ τῶν προτέρων, τὰ κατασταλτικὰ ἔρχονται ἐκ τῶν ὑστέρων, εἰς ποίαν μεταξὺ τῶν δύο τούτων κατηγοριῶν δύνανται οἱ ἀ-

νωτέρω, μεταξὺ τούτων ἄλλων, χαρακτηῖται τοῦ υπεύθυνου συντάκτη νὰ καταταχθεῖ κατὰ τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς;

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν πραγματικὴν ἐποψίν, ἐγὼ εἶμαι ἐκδότης τοῦ «Ραμπαγᾶ», ἀρχισυντάκτης τοῦ «Ραμπαγᾶ», οὐδέποτε δὲ ἐγενόμην υπεύθυνος συντάκτης εἰς οὐδένα. Ὅστις συγγίσῃ τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀρχισυντάκτη μετὰ τῆς ἐννοίας τοῦ υπεύθυνου συντάκτη, μικρὸν ἔχει νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τὴν σημασίαν τῶν λέξεων καὶ τὴν βούλησιν τοῦ νομοθέτου. Ἡ ἐφημερίς ἔχει πολλοὺς συντάκτας, εἰς μεταξὺ αὐτῶν δέον νὰ προΐσταται, εἶναι ὁ ἀρχισυντάκτης, — μήπως ὁ νόμος περιβάλλει ὅλους μὲ τὸ τοῦ υπεύθυνου συντάκτη ἐνδύμα; Ὁ ἐλάχιστος εἰς τοῦτο διαταγμὸς θὰ ἐμαρτύρῃ, ὅτι ἐματαιοπώνησα ἐν τῇ ἐκθέσει τῆς ἡγουμένης παραγράφου. Γράφω ἐν τῷ «Ραμπαγᾶ» ὅτι μοι ἐμπνεύσῃ ἡ Μούσα καὶ ὅτι μοι ὑπαγορεύσῃ ἡ ἰδέα, τὴν ὁποῖαν θρησκευτικῶς ἀκολουθῶ, — ἀλλὰ τόσον μόνον, καὶ εἶναι ὀρεκτόν. Τὴν εὐθύνην διὰ τὰς πράξεις μου διατηρῶ ὅλην. Εἶμαι ἐντελὴς ἀνίκανος νὰ ὑποκλέψω τὴν εὐθύνην ἄλλων, διότι πᾶσα εὐθύνη, δταν ἀγωνίζεται τις περὶ ἰδέας, περιέχει καὶ μίαν δάσυν, ἡ ὁποία, μικρὰ ἢ μεγάλη, ἀνήκει εἰς τὸν ἀγωνιστὴν αὐτῆς. Ποῦ στριζόμενον τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ἀνεκάλυψεν, ὅτι ἐγὼ εἶμαι υπεύθυνος συντάκτης ἄλλων; Κατὰ τὸ ἄρθρον 53 τοῦ νόμου τῆς 23 νοεμβρίου 1837, τὸ ὄνομα τοῦ υπεύθυνου συντάκτη τῆς ἐφημερίδος ἀναφέρεται εἰς πᾶν φύλλον αὐτῆς· εἰς ποῖα φύλλα ἐκ τῶν περιεχόντων τὰ κατηγορούμενα ἄρθρα ἢ τῶν πρὸ αὐτῶν ἀναφέρεται τὸ ὄνομά μου ὡς υπεύθυνου συντάκτη; Κατὰ τὸ ἄρθρον 55 τοῦ αὐτοῦ νόμου, «ἵνα γίνῃ τις υπεύθυνος συντάκτης ὀρεῖται νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν διοικητὴν» (πότε ἐγὼ ἐλάβον τὴν τιμὴν ταύτην); «νὰ βεβαιώσῃ προσηκόντως ὅτι ἔχει τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 54 προσόντα» (πότε τὸ ἐπραξα ἐγὼ); «ὁ δὲ διοικητής, ἐὰν δὲν ἔχῃ καμμίαν ἔνστασιν, ἐκδίδει πρὸς αὐτὸν τὸ ἀναγνωριστικὸν τοῦ υπεύθυνου συντάκτη ἐγγράφον» (πότε ὁ διοικητὴς εὐηρεστήθη νὰ μοι ἀπονεύμῃ τὸ δίπλωμα τοῦτο);

Ἀποδείξας ἐν τοῖς ἀνωτέρω, ὅτι οὐδεμίαν εὐθύνην ὑπέχω διὰ τὰ κατηγορούμενα ἄρθρα, μεταβαίνω εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς εὐθύνης μου διὰ τὰ ποιήματά μου. Ὁμολογῶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τὸ δῆλημα, εἰς ὃ μὲ ἔθεσεν ἡ τακτικὴ τοῦ παρὰ Πλημμελειοδικαῖς εἰσαγγελέως. Ὁμιλῶ περὶ αὐτῆς, διότι τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν, προκειμένου περὶ τούτων σοβαρᾶς κατηγορίας «ἐξέδρισε, μίσος καὶ περιφρόνησις κατὰ τοῦ βασιλέως», δὲν εὔρε τὸν καιρὸν νὰ σκερθῇ ἰδίαν τινὰ σκέψιν, περιορίσθη δὲ εἰς τὴν τυπικὴν υἱοθέτησιν τῆς εἰσαγγελικῆς προτάσεως. Νὰ ἀκολουθήσω ἐν τῇ υπερασπίσει μου τὸ σύστημα τοῦ κ. εἰσαγγελέως; Ἀλλὰ θὰ ἦτο δεινὴ, τῇ ἀληθείᾳ, κατὰ τοῦ βασιλέως προσβολή. Νὰ μὴ ἀκολουθήσω τὴν τακτικὴν τοῦ κ. εἰσαγγελέως; Ἀλλὰ θὰ κατέλειπον τὸ πλευρὸν μου ἀφύλακτον. Μετὰ πολλὴν μελέτην καὶ πολλὸν κόπον εὔρον μέσσην ὁδὸν νὰ υπερασπισθῶ κατὰ τοῦ εἰσαγγελέως καὶ ἐμαυτὸν καὶ τὸν βασιλέα.

Ἐκ τῶν τεσσάρων ποιημάτων μου ὁ κ. εἰσαγγελεὺς τὸ μὲν α' καὶ γ' ἀνάγει εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ βασιλέως, τὸ δὲ β' καὶ δ' εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ διαδόχου του. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρῶτα, δταν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἐν τῇ προτάσει του λέγῃ, ὅτι γράφων ἐν τῷ α' ποιήματι «δὲ θέμε βασιλεῖα ἴαν κούκλα», «δὲ θέμε βασιλεῖα ξηναθελόνη», ἐννοῶ τὸν βασιλέα Γεώργιον, πρέπει βεβαίως νὰ διατελῇ εἰς στενὴν μετὰ τῆς Μούσης μου ἐπικοινωνίαν, ἵνα συλλάβῃ τὸ μυστικὸν αὐτῆς. Δὲν παραπονοῦμαι κατὰ τῆς Μούσης μου, ὅτι ἐπροτίμησεν ἐμοῦ τὸν κ. εἰσαγγελέα. Ἐνόμιζον ὅμως, ὅτι ἔχω πλεονέκτημα δικαιώματα ἐγὼ εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς, ἀφοῦ ἐπὶ τόσα ἔτη περιπαθῶς τὴν λατρεύω. Ἀλλ' ἔστω· ἔμαθεν ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἐν μυ-

στικόν· ἐπὶ ποίου νόμου σπριζόμενος, ἐνόμιζε πρέπον νὰ μεταβάλῃ αὐτὸ εἰς ὕβριν; Ἡ Μοῦσα μου ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους τῶν στίγων μου δὲν ἀναφέρει καθόλου τὸν βασιλέα Γεώργιον. Συζητεῖ μεταξὺ βασιλέως ἀνθρώπου καὶ βασιλέως λαοῦ, μελανώνει τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως ἀνθρώπου, ἀκτινοβολεῖ τὴν εἰκόνα τοῦ βασιλέως λαοῦ, καὶ ἐρχεται ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἀπὸ τοῦ ὕψους τῆς θέσεώς του νὰ διατυμπανίσῃ, ὅτι ὁ **μελανωμένος βασιλεὺς** εἶναι ὁ βασιλεὺς Γεώργιος; Τῇ ἀληθείᾳ, ἐὰν δὲν εἶναι **καταδιώξιμος** ὁ κ. εἰσαγγελεὺς, ὡς ἐν γνώσει ὕβριστῆς αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, τοῦλάχιστον εἶναι **πειθαρχικῶς ἐξεταστέος**. Ἐν τῷ γ' ποιήματι ἀνακαλύπτει ὁ κ. εἰσαγγελεὺς, ὅτι οἱ στίχοι «ἡ καρδιά μας δὲν τὸ λείει, — θὰ γιορτάσωμε ὅτ' ἀλήθεια, — ὅαν θὰ πέσῃ τέτοια πέτρα — ἀπὸ τοῦ λαοῦ τὰ στήθια», ἀποτελοῦσιν ὕβριν κατὰ τοῦ βασιλέως. Ἡ πέτρα ἀραγε εἶναι ἡ πτώσις τῆς πέτρας, ἡ καρδιά ἡ τὸσσηθὸς καὶ τὸ ψευδὲς τῆς ἐορτῆς, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ κ. εἰσαγγελεὺς συναθροίζει τὸ συμπέρασμα αὐτοῦ; Ἐν ποίᾳ γλώσσῃ ἡ πέτρα ἡ ἡ πτώσις αὐτῆς ἀποτελοῦσιν ὕβριν; Τόσοι σεισμοὶ ἐγένοντο καὶ λίθος ἐπὶ λίθου δὲν ἀπελείφθη, ἀνθρωποὶ ἐκλαυσαν καὶ ἐπένησαν, οὐδεὶς δὲ περεπονέθη ὅτι ὕβρις ἦν διὰ τοῦτο. Περὶ δὲ τῆς καρδίας, ἀπὸ πότε οἱ παλμοὶ αὐτῆς ἔθεωρήθησαν ἐγκλημα; Ἐὰν δὲν θέλῃ νὰ ἐορτάσῃ, νομίζει ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ὅτι ὕβρις;

* *

Ὅσον ἀπορᾷ τὰ εἰς τὸν διάδοχον τοῦ βασιλέως ἀναγόμενα ὑπὸ τοῦ κ. εἰσαγγελέως ποιήματα, ὅταν ἡ Μοῦσα μου γράφῃ ἐν τῷ δ', ὅτι οὗτος «μικρὸς, μικρὸς ἀμούστακος — βαρὰ τὴν Μανωλάδα», ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἀναφωνεῖ, ἰδοὺ ἐπ' αὐτοφῶρῳ συνέλαβον τὸν ὕβριστήν. Καὶ πῶς! **εἶναι ὕβρις λοιπὸν αὐτῇ νὰ λάβῃ ὁ διάδοχος τὴν Μανωλάδα**; Πῶς! ὁ περὶ Μανωλάδος νόμος τῆς 27ης Μαΐου 1887 δὲν εἶναι ἀρκετὸς διὰ τὸν κ. εἰσαγγελέα; Ὅταν δὲ ἐν τῷ δ' ποιήματι τὸ φάντασμα τοῦ Ὁθωνος λέγῃ, «γιατὶ ἐγὼ δὲν θ' ἄφινα — κανένα στήν Ἑλλάδα — δοῦκα τῆς Σπάρτης ἄξαφνα — ἡ κόντε Μανωλάδα», ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἀναφωνεῖ ἰδοὺ ἡ ὕβρις ψηλαφητή. Φαίνεται ὅτι ὁ κ. εἰσαγγελεὺς ἐνόμισεν, ὅτι εἶχον σκοπὸν νὰ πραγματευθῇ ζήτημα τοῦ συνταγματικοῦ δικαίου, διότι ἄλλως ἢ δὲν γνωρίζει ἢ δὲν σέβεται τὸ ἀπὸ 22 αὐγούστου 1868 διάταγμα, δι' οὗ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἀνεκέρυξε τὸν διάδοχόν του **δοῦκα τῆς Σπάρτης**. Ἡ δὲ **Μανωλάδα** δὲν εἶναι **δὰ** τόσον ἀσήμαντος, ὥστε νὰ μὴ εἶναι **ἄξια ἐνὸς ἡγεμονικοῦ τίτλου**, αὐτὴ εἰς τὸ πλευρὸν τῆς ὁποίας κεῖται ἡ Γλαρέντζα, τῆς ὁποίας ἀκόμη διατηρεῖ τὸν τίτλον ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ἀγγλίας εἰς ἐν τῶν μελῶν αὐτῆς (duke of Clarence), παραλαβοῦσα αὐτὸν ἀπὸ τῆς μεταξὺ Ἀθηνῶν καὶ Ἡλείας πρώτης φραγκοκρατίας.

* *

Ἡ γενικὴ ἀνάλυσις τῶν ποιημάτων μου ἀποτελεῖ ἐτέραν ἔποψιν, ἥτις οὐ τῆς παρούσης ὥρας. Δὲν ἔχω ἀμνηστίαν, ὅτι τὸ συμβούλιον θέλει εἰσέλθῃ αὐτὸ εἰς τὴν περαιτέρω ἐν τῇ ἐπόψει ταύτῃ ἐρευναν, εἰς ἣν ἐγὼ δὲν εἰσέρχομαι ἐκ φόβου μὴ ὑπερπηδῶ τὰ ἐν οἷς δέον νὰ ἀμυνθῶ ὅρια τοῦ κ. εἰσαγγελέως. Ἐν τούτοις δὲν θὰ ἦτο ἀπο σκαποῦ καὶ συνδρομῇ τις τῆς ὑπερασπίσεως εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τοῦ συμβουλίου. Ἀνάγεται ὅλη εἰς τὸ σύστημα, ὅπερ ὁ ὑπογεγραμμένος συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου διετύπωσεν εἰς δύο ἐποχὰς τοῦ δικαστικοῦ σταδίου του, ἐν τῇ ἐπιστημότῃ ἐκρίβως τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ὡς μέλος τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν τῷ 1874 καὶ ὡς εἰσαγγελεὺς αὐτῶν τῷ 1875. Κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐποχὴν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κ. **Χαριλάου Τρικούπη**, δημοσιογράφου τότε, πρωθυπουργοῦ νῦν κατὰ δὲ τὴν δευτέραν ἐπρόκειτο περὶ τοῦ κ. **Γεωργίου Σαδόγγα**, δημοσιογράφου τότε κλητῆρος νῦν. Εἰς ἀμφοτέρους ἀπεδίδετο, ὅτι ὁ μὲν πρῶτος, διὰ τοῦ ἐν τῷ 196

φύλλῳ τῆς ἐφημερίδος «Οἱ Καιροὶ» ἀθροῦν τοῦ «Τίς πταίει», ὁ δὲ δεύτερος διὰ τοῦ 2 φύλλου τῆς ἐφημερίδος «Οἱ Ἀνεμοὶ» προσεπάθησαν νὰ διεγείρῃσι μῖσος καὶ περιτροπὴν κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς βασιλικῆς αὐτοῦ ἐξουσίας. Πρὸς ἀμφοτέρους ὁ ὑπερασπιστὴς μου ὑπῆρξεν **ἐπίσης ἀθωοτικὸς** ὡς πρὸς τὸν πρῶτον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 189 τοῦ 1874 βουλευματος τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν, ὡς πρὸς τὸν δεύτερον διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3,235 τοῦ 1875 προτάσεώς του ὡς εἰσαγγελεὺς, σπριζόμενος ἐπὶ τῆς βάσεως, ὅτι ὁ **Βασιλεὺς εἶναι θεσμός**, ὅτι ὡς **θεσμός** **ὑπόκειται μὲν εἰς διδασκαλίαν καὶ μεταβολὴν**, οἱ ἔμμεσοι ὅμως ὑπαινωγμοὶ δὲν δύνανται νὰ τὸν ἐθάσουν. Τὸ συμβούλιον τῶν Ἐφετῶν θέλει εὐαρεστηθῇ, νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἐν τῷ ἔργῳ του ὑπάρχοντα ἐπίσημα ἔγγραφα ταῦτα.

* *

Ἴσως τὰ ἀνωτέρω εἶναι πολλὰ καὶ ἴσως εἶναι ὀλίγα. Ἡ σειρά τοῦ πορίσματος ἦλθεν. Ἐξαιτούμενος τὴν παραδοχὴν τῆς ἀνακοπῆς μου, κατ' οὐσίαν ἐν μόνον ζητῶ ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην τῆς Ἑλλάδος: **εἶναι ἡ ἐλευθερία τῆς ἰδέας τῆς Ἑλλάδος**. Τί πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς καὶ τοὺς δεσμοφύλακας, πῶς ἐννοεῖ ἕκαστος τὸν βασιλέα ἐν τῷ κόσμῳ, ἂν θέλῃ βασιλεὺς ἀνθρώπου ἢ θέλῃ βασιλεὺς λαοῦ; Τὸ πᾶν συνίσταται εἰς τὴν ἀπάντησιν, τὴν ὁποίαν ἐδωκεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς Ἑρωδιανούς, ὅταν τὸν ἤρώτων οὗτοι, ἂν πρέπει νὰ πληρῶνουν φόρον εἰς τὸν Καίσαρα: «Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον ἄλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις· ἐξεστὶν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὐ; — Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφὴν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον, Καίσαρος. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς: ἀπόδοτε τοῖνυν τὰ **Καίσαρος Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ**.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Νοεμβρίου 1888.

Ὁ πληρεξούσιος συνήγορος
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ.

ΓΕΝΗΘΗΤΩ ΦΩΣ

(Ζήτει τὴν συνέχειαν εἰς προηγούμενα φύλλα, μονὰ, διπλὰ, τριδιπλὰ καὶ τετράδιπλὰ.)

XXXXIII

Τὸ φῶς ἡμῶν ἐμβάλλον εἰς **τιραχὴν** ἓνα ὑπουργόν. — Τὸ προηγούμενον ἡμῶν φύλλον παρὰ **τρίχῃ** νὰ **καταδιωχθῇ**. — Διὰ τὴν δὲν **κατεδιώχθη**. — **Φῶς** ἐν **πλαισίῳ**.

~~~~~

Τὸ λαμπρὸν καὶ μέγα φῶς, ὅπερ διὰ τοῦ προηγούμενου ἡμῶν φύλλου, ἐν τῇ σειρά τοῦ πολυχρότου **Γενηθῆτω φῶς**, ἐφώτισε τὸν ἀδελφὸν λαὸν ἔχοντα ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ ὅλας τὰς εἰς προηγούμενα κατὰ σειράν φύλλα δημοσιευθείσας ἀποκαλύψεις ἡμῶν ἐτάραξε πολλοὺς ἅμα αἰῶνης ἀνέθορε καὶ ἐπέλαμψεν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, ἰδίως δὲ τὸν ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης κ. Δ. Βουλπιώτην, ὅστις ἀμέσως ἐζήτησε τὸν εἰσαγγελέα τῶν Πλημμελειοδικῶν κ. Γαλιάτσον διὰ νέαν κατηγορίαν καθ' ἡμῶν, διότι ἐδημοσιεύσαμεν τὴν φοβερὰν καὶ πολυσήμαντον περικοπὴν τοῦ ἀθροῦς τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος τοῦ Ναυαρχείου.

Ἐματαιώθη ὅμως ἡ καθ' ἡμῶν καταδίωξις, διότι θὰ κατεδιώκετο πρῶτος ὁ συνάδελφος διευθυντὴς τῆς **Νέας Ἐφη-**

μερίδος κ. Ἰωάννης Καμπούρογλου, ὁ μεταφράσας καὶ δημοσιεύσας τὸ πολύκροτον αὐτὸ ἄρθρον τῆς ἀγγλικῆς ἐφημερίδος.

Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ὀχυρούμενοι ἀπέναντι αὐτῆς τῆς συμπαθείας τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης κ. Βουλπιώτου πρὸς τὸν συνάδελφον κ. Ἰωάννην Καμπούρογλου, ἀναδημοσιεύομεν

τὴν εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον καταχωρηθεῖσαν πολυσήμενον περικοπήν, ὅπως λάβῃ εὐρυτέραν διάδοσιν καὶ φωτισθῶσι πάντες.

Δεῦτε λάβετε φῶς.

Ἰδοὺ ἡ περίφημος περικοπή :

... ΤΟΣΑΥΤΗΝ Δ' ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΕΣΧΕ ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΤΟΥΤΟ, ΩΣΤΕ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΥΡΙΣΚΕΤΟ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΝΑΓΚΗΝ Η ΝΑ ΠΑΡΑΣΥΡῆ ΥΠΟ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ Η ΝΑ ΘΥΣΙΑΣΗ ΤΟΝ ΘΡΟΝΟΝ ΤΟΥ. Η Α. ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ ΟΜΩΣ ΠΡΟΕΙΔΕ ΣΑΦΩΣ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΝ, ΗΤΙΣ ΘΑ ΕΠΗΚΟΛΟΥΘΕΙ ΕΙΣ ΠΟΛΕΜΟΝ ΥΠΟΚΙΝΟΥΜΕΝΟΝ ΥΠΟ ΕΝΟΣ ΜΟΝΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΑΝ ΕΠΕΤΡΕΠΕ ΠΛΗΡΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑΝ· ΟΠΩΣ ΣΩΣΗ ΛΟΙΠΟΝ ΤΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΠΕΤΑΘΗ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΙΝΑ ΠΑΡΕΜΒΩΣΙΝ, ΥΠΟΔΕΙΚΝΥΩΝ ΑΥΤΑΙΣ, ΟΤΙ ΘΑ ΗΤΟ ΕΙΣ ΑΥΤΟΝ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΝ ΔΙΟΣΤΡΑΤΕΥΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΑΝ ΔΕΝ ΕΠΗΕΖΕΤΟ ΥΠΟ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΕΠΗΔΕΙΞΕΩΣ. ΑΓΓΛΙΑ ΓΕΡΜΑΝΙΑ, ΑΥΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΙΤΑΛΙΑ ΠΡΟΘΥΜΩΣ ΣΥΝΗΝΗΣΑΝ ΝΑ ΣΥΝΔΡΑΜΩΣΙ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΕΑ ΓΕΩΡΓΙΟΝ.

(Ἐξ ἁρθρου τῆς Ἀγγλικῆς «Ἐφημερίδος τοῦ ναυαρχείου» κατὰ μετάφρασιν τοῦ διευθυντοῦ τῆς Νέας Ἐφημερίδος κ. Ἰω. Καμπούρογλου.)

Αἱ! πῶς σὰς φαίνεται τὸ πλαίσιον αὐτὸ, μὲ τὸ περιεχόμενον του;

Τοῦ ἀξίζει νὰ τὸ κεντήσουν ἐπὶ μαύρου βελούδου αἱ ἐλληνίδες κόραι καὶ νὰ τὸ ἀναρτήσωσιν εἰς τὴν αἵθουσαν τῆς ὑποδοχῆς ὡς ἐνθύμιον πολύτιμον.

Λέγει τόσα πολλὰ διὰ τῶν ὀλίγων του λέξεων!

Δι' αὐτὸ ὁ δανὸς Ἀμλετ δὲν θὰ ἔλεγεν ὅτι εἶναι λέξεις, λέξεις, λέξεις.

Τὰ γράμματά του εἶναι πύρινα, φλογερά, ὡς τὰ τοῦ Μανῆς, Θεοῦ, Φωρῆς, εἰς τὸ συμπόσιον τοῦ Βαλτάσαρ.

Ὁ δὲ **Ραμπαγᾶς** ὀρεῖται νὰ ἐκφράσῃ εὐγνωμοσύνην εἰς τὴν Νονάν του **Νέαν Ἐφημερίδα**, διότι τοιοῦτον φῶς τῷ μεταδίδει.

Φῶς φλέγον.

Φῶς πυρπολοῦν.

Φῶς οὐχὶ ἱλαρόν.

Φῶς φωτίζον καὶ Ταρτάρου σκότη.

Φῶς διαλύον καὶ τὸν βαθύτερον ἔρεβον.

Φῶς ἐξάκοντιζον ὡς τὸ τοῦ ἡλίου, τὰς ἀκτῖνας του ὑψηλὰ, καὶ χαμηλὰ, δεξιὰ καὶ ἀριστερᾶ.

Φῶς ἐκ φωτός.

Φῶς πρὸ τοῦ ὁποίου πᾶσα γλαυὺς καὶ πᾶσα νυκτερὶς τὰ χάνει, θαμβόνηται, τυφλώνεται, παίζει τυφλομουῖγαν διὰ νὰ εὕρῃ τὸ ἄντρον αὐτῆς καὶ νὰ κρυβῇ.

Φῶς ἀνέσπερον.

Φῶς δημιουργόν, ἀποκαλύπτον κόσμον ὁλόκληρον, ἄγνωστον, κρυπτόμενον εἰς τὰ σκότη.

Καὶ εἶπεν ὁ **Ραμπαγᾶς** :

Γεννηθῆτω φῶς.

Καὶ ἐγένετο φῶς!

XXXXIV

Οἱ μεγάλοι χαβιαροχανῖται.—Ἐκμεταλλεύονται τὸ μυστικὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.—Τὰ θύματα των.—Σαρόνουν τὴν ἀγοράν.—Αἱ δῆθεν θυσίαι των.—Τρεῖς χαβιαροχανῖται καὶ **Ρόμωλδ**.—Ἀπαίτησις τῶν ξένων.—Ὁ κ. **Τρικούπης** τίθεται ὑπὸ τὰς διαταγὰς των.

Καθὼς εἵπομεν, ἀπὸ τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1886, ἀπεφασίσθη νὰ ζητηθῇ ὁ ἀποκλεισμός τῶν ἐλληνικῶν παρελίων.

Τὸ μυστικὸν τοῦτο τὸ μανθάνομεν τώρα ἡμεῖς ἀλλὰ τότε ἦτο γνωστὸν μόνον εἰς τινὰς μεγάλους χαυγιοροχανῖτας ἐξ ἐκείνων δηλονότι οἵτινες ἐν Κωνσταντοπόλει διὰ τῶν γενναιοδωριῶν των μανθάνοντες τ' ἀπόκρυφα τῆς πολιτικῆς τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, κατέστρεφον μὲ τὰ κόλπα των χιλιάδας πολιτῶν εἰς τὸ χαυγιορόχανον.

Ἀδιότροτον ἂν οἱ πολῖται οὗτοι ἦσαν Ἕλληνες.

Ὁ χαβιαροχανῖτης ἔχει τὴν ιδιοσυγγρασίαν καὶ τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἐξ ἐπαγγέλματος χροτοπαίκτης.

Τὸ ζήτημα εἶναι, δι' αὐτόν, πῶς ἀσφαλέςτερον, ἀκοπώτερον, ταχύτερον νὰ κενώσῃ εἰς τὰ ἰδικὰ του θυλάκια τὸ περιεχόμενον τῶν θυλακίων τοῦ ἄλλου.

Αὐτὸς ὁ ἄλλος δύναται νὰ ᾔῃναι ἐχθρὸς τοῦ Τούρκου, ἀλλὰ δύναται νὰ ᾔῃναι καὶ ἀδελφός του.

Αὐτὸς δὲν βλέπει ποῖα θύματα γδύνει.

Βλέπει μόνον τί παρὰς μπαίνει στὴν κάσσα του.

Αὐτοὶ λοιπὸν οἱ δύο ἢ τρεῖς χαυγιοροχανῖται ἄγνωστον πῶς ἔμαθον τὸ μυστικόν, καὶ διὰ τρίτων ἐπώλουν εἰκοσάφραγκα μὲ προθεσμίας εἰς παραλαβὴν κατὰ τοὺς μῆνας Ἀπρίλιον καὶ Μαῖον, ὅτε ἡμεῖς οἱ κοκόσιδες βλέποντες τὰ μεγάλα στρατιωτικὰ συμβούλια ἐν τοῖς ἀνακτόροις, ἐπιστεῦσαμεν μὲ

τὰ σωστά μας ὅτι θὰ γείνη ὁ πόλεμος, καὶ ἂν εἶχομεν καὶ καμμίαν ὁμολογίαν δανείου τινος ἐπωλούσαμεν αὐτὴν εἰς τιμὴν ἐλαχίστην.

Εὐρέθησαν θύματα πολλὰ καὶ ἐπώλησαν τὰς μετοχὰς των.

Οἱ χαυγαριοχάνται τὰς ἡγόρασαν.

Καὶ διὰ τοῦ κόλπου τούτου ἐσάρωσαν δύο ἑκατομμύρια ἐκ τῆς ἀγορᾶς μας, διότι τὰς ἀγορασθείσας μὲ ὑποτίμησιν μετοχὰς καὶ ὁμολογίας, τὰς ἐπώλησαν πάλιν ὑπερτιμημένας, ὅταν κατ' ἀκολουθίαν τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἦλθεν εἰς τὴν ἐξουσίαν ὁ σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος κ. Τρικούπης καὶ ὑπερετιμήθησαν ἀμέσως τὰ χρεώγραφα, ἀφοῦ πόλεμος δὲν θὰ ἐγίνετο.

Οἱ τρεῖς χαυγαριοχάνται, οἱ γνωρίζοντες τὸ μυστικὸν τοῦ ἀποκλεισμοῦ, καὶ κερδήσαντες τὸσον χρῆμα, ἔκαμαν καὶ θυσίας πολλὰς ἀλλὰ ἀπὸ τὰ κέρδη.

Κατὰ τοῦτο δ' ἐμιμοῦντο, οἱ ληστὰι αὐτοὶ τῆς πόλεως τοὺς παλαιούς ἡμῶν ληστὰς τῶν βουνῶν, οἵτινες ἐκ τῶν ἀρπαζομένων χρημάτων ἐδίδον τὸ δέκατον εἰς ἐκκλησίαν.

Αἱ θυσίαι αὗται ἂν ἦσαν χρηματικαί, ἢ συνίσταντο εἰς προσφοράς ἀραδικῶν ἵππων ἡμεῖς δὲν γνωρίζομεν, πρὸς ποίους ἐγένοντο, καθόσον αὐτοὶ οἱ τρεῖς χαυγαριοχάνται **παίζουσιν μεγάλον ρόλον** εἰς τὸν τόπον μας καὶ αἱ σχέσεις των εἶναι πολλαὶ καὶ ποικίλαι.

*Ἴσως ὅμως ἔμαθον τὸ μυστικὸν, παρ' ἐκείνων μεθ' ὧν συννενοεῖτο τότε ὁ πολὺς Ρουμπόλδ, πολύπους ἀπλόνων μακροὺς τοὺς πλοκάμους αὐτοῦ.

Περὶ τὰ τέλη Φεβρουαρίου 1886 εἶχον τελεσθῇ αἱ προκαταρκτικαὶ ἐνέργειαι πρὸς πρόκλησιν τοῦ ἀποκλεισμοῦ.

*Ἀπαιτεῖτο ὅμως ὅπως καὶ ἐν τῇ Βουλῇ διαφωνήσῃ ἐπισήμως τὸ ἔθνος ὡς πρὸς τὸν πόλεμον καὶ κατηγορηθῇ ὁ ἐλληνικὸς στρατός, ὡς ἀνίκανος νὰ πολεμήσῃ πρὸς τὴν Τουρκίαν.

Τὴν ἀπαιτήσιν ταύτην τῶν ξένων, ἀνέλαβε νὰ ἐκτελέσῃ, ὡς ἐνδοξος πατριώτης, ὁ κ. Χαρίλαος Τρικούπης.

Εἰς τὸ προσεχὲς διπλοῦν φύλλον τῆς Πέμπτης φῶς! φῶς! καὶ ἀκόμη φῶς!

Ραιμπαγᾶς.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

*Αἱ! Βουλευταὶ Τρικκαλινοί! εἰς τὴν ψήφοφορίαν
Προχθὲς γὰρ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ βασιλικὸν
Τὸ λόγον. Μὲ μεγάλη μου ἐδράδα ἀπορία
Πῶς ἔνα ρόλο παίζατε σὰν 'Ραιμπαγαδικό.*

*Ντροπή Σας! Τί διστάζετε; Ἡ δόξα Θεσσαλίας
Ὅπου Σὰς ἱστειλὸν ἰδῶ, νὰ ἴδῃ καρτερῇ
Πῶς τὸν καταψήφισατε ἐκείνον ποῦ καμμία
Ἀπὸ τὰς ὑποσχέσεις του δὲν ξέρει νὰ τηρῇ.*

*Τὰ ἔλη ὑποσχέθηκε νὰ σὰς ἀποξερᾶν
Καὶ ἔργα ἄλλ' ὑδραυλικά καὶ ὁρόμους καὶ, καὶ, καὶ
Μὰ βλέπετε πῶς ἀπ' αὐτὰ κἀνέτα δὲν σὰς κἀνει
Κ' εἰς δὲλα τὸν εὐρῆκατε ψεύτη καὶ τενεκέ.*

*Σὰς πῆρε δὲ καὶ 'στὸ μεζέ, καὶ λέγει πῶς δὲν ἔχει
Καὶ τόσο τὴν ἀνάγκην σας, καὶ σὰς περιφρονεῖ.
Κι' ἂν σκέπτεσθε μετὰστασι γὰρ δαῦτον ἄλλου βρέχει.
Λοιπὸν δπου τὸν σφάζει, καὶ δπου τὸν πορεῖ
Νὰ καταλάβῃ ὁδοὺς του καὶ Σεῖς μὲ ψῆφο μαύρῃ
Νὰ 'δῇ μέσα στὴ ψῆφο σας τί μαύρη μοῖρα θαῦρη.*

Λογχίας.

Η ΕΚΘΕΣΙΣ

(Λυκτεριναὶ ἐκτυπώσεις, στὸ φτερό).

III

Εἰς τὴν πινακοθήκην. — Ἡ μελλόνυμφος. — Τὴν 'πάντρεψε!

Μιὰ ματιὰ εἰς ἑλαίς. — Καὶ μιὰ γνώμη.

Τὰ καλὰ πράγματα δὲν θέλουν πολλὰς συστάσεις· τὰ καλὰ βιβλία δὲν θέλουν μακροσκελεῖς προλόγους· τὸ καλὸ κομμάτι δὲν θέλει πολλὰ λόγια. — Ἀλήθεια ἀνεπίδεκτος συζητήσεως! Αὐτὴν τὴν ἀρχὴν ἀκολουθοῦντες καὶ ἡμεῖς σὰς ὑποδεχόμεθα σήμερον, ἀνευ πολλῶν **κομπλιμέντων**,

Εἰς τὴν πινακοθήκην!

*Ορίστε, κύριοι, καὶ δὲν θὰ χάσετε! Τὰ 300 καὶ πλέον ἔργα—καὶ τί ἔργα!—ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐπαναπαυθῇ ἡδέως ὁ ὀφθαλμὸς σας, αἱ ζωνταναὶ καὶ **λαλοῦσαι** εἰκόνες αἱ ὁποῖαι κρύπτουν μέσα των τὴν ζώην, καὶ αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐτοιμαὶ ν' ἀρχίσουν τόσο νόστιμον καὶ τερπνὴν φλυαρίαν, θὰ σὰς κρατήσουν καλὴν συντροφιά καὶ δὲν θὰ δυσαρεστηθῇτε καθόλου.

Εἶναι μερικοὶ οἱ ὁποῖοι ὑποστηρίζουν σώνει καὶ καλὰ ὅτι χιλιάδες προτιμότερα καὶ εὐχарιστοτέρα εἶναι ἡ συντροφιά μιᾶς καλῆς εἰκόνος ἢ δέκα ἐξόχων φιλολόγων καὶ ὅτι περισσότερα κανεὶς μανθάνει ἀπ' αὐτὴν ἢ ἀπὸ τὸν κ. Κόντον αἰρῆνης.

Παρὰ πολὺ ἰδιότροποι ἄνθρωποι εἰς τὴν τάξιν τῶν ὁποίων ἔχει τὸ δυστύχημα νὰ συγκαταλέγεται καὶ ὁ ὑποφαινόμενος.

*✱

Θέλετε καὶ ἀπόδειξιν τῶν λόγων μας;

Παρατηρήσατε τὴν **μελλόνυμφον** τοῦ κ. Λύτρα.

Αὕτῃ ἡ μικρὰ, ἡ ἀπέρिटτος, ἡ χαϊδευμένη εἰκὼν, πόσῃ χάριν γοητευτικὴν, πόσῃ ποιήσιν εἰδυλλιακὴν, πόσῃ δυνάμει ψυχολογικὴν κρύπτει μέσα της! Πόσῃ γλυκερᾷ γλυκερᾷ καὶ λεπτὴν εὐωδίαν μενεξέ σκορπάει ἀπ' ἐπάνω της! Πόσα δὲν λέγει εἰς τὸν ποιητὴν, εἰς τὸν ψυχολόγον, εἰς τὸν καλλιτέχνην!

*Ο κ. Λύτρας ἐζήτησε τὴν ἐμπνευσίν του εἰς τὴν καλὴν τοῦ πτωχοῦ καὶ τὴν ἀρπαξὴν ἀπ' τὸ **νυχτέρι** του, τὴν χαριτωμένην συνήθειαν καὶ τὸν σύντροφον τοῦ πτωχοῦ ἔργατου, ὅστις μὴ ἀκούμενος εἰς τὰς μακρὰς ὥρας τῆς ἡμέρας, ζητεῖ καὶ τὴν βοήθειαν τῆς νυκτός, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸν ἄρτον του, τὴν ἡσυχίαν του!

*Ἐκεῖ εἰς τὴν πτωχὴν καὶ πενιγρὰν καλύβην, ὅπου ἡ εὐτυχία καὶ ἡ γὰρὰ προβάλλει ὑπὸ τὰ ράκη καὶ τὰ πεπαλαιωμένα ἐπιπλα, ἐκεῖ εὗρε τὴν **μελλόνυμφόν** του, τελειότατον τύπον εὐειδεστάτης λιγερῆς, καταγινομένης μετὰ σπουδῆς ὅπως φέρῃ εἰς πέρας τὸ νυμφικὸν της φόρεμα, διότι γρήγορα γρήγορα, αὔριον ἴσως, θὰ ξημερώσῃ ἡ μέρα ποῦ 'πρόσμενε μὲ τὴν γλυκερᾷ λαχτάρᾳ καὶ κρυφὸ καρδιοχτύπι αὐτῇ καὶ ὁ λεβέντης της! Καὶ τί θὰ γίνῃ τότε ἂν δὲν εἶνε ἔτοιμο τὸ **νυμφικόν**;

Φαντασθῇτε σεῖς τώρα τὴν σπουδὴν της, τὴν ἐπιμέλειάν της, τὴν στενωχρίαν της! Πῶς σπεύδει νὰ τελειώσῃ μιὰ ὥρ' ἀρχίτερα! Πόσα γλυκὰ ὄνειρα δὲν ράπτει τὸ βελόνι μαζὺ μὲ τὸ ὕφασμα! Πόσον φοβεῖται μὴ τὴν 'βρῇ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας καὶ λαλήσῃ ὁ πετεινὸς πρὶν ἀκόμη αὐτὴ τελειώσῃ!

*Ῥῆμα ἄριστον καὶ ἀρκετὸν ὅπως δημιουργηθῇ μιὰ ἐξαισία εἰκὼν ὁ καλλιτέχνης μας ὅμως δὲν ἤρκεσθι εἰς αὐτό· ἐζήτησε περισσότερα· ἐζήτησε μὲ τὸν καλλιτεχνικὸν του φακὸν καὶ εὗρεν ἐν ἄλλο ἀκόμη, τὸ ὁποῖον ἔμελλεν ἀφανῆς εἰς ἡμᾶς τοὺς κοινούς θνητούς. — Ἀνεκάλυψε δηλ. εἰς τὴν σκηνὴν αὐτὴν καὶ ἀντεραστὴν ζηλότυπον, ὅστις μὲ 'μάτι φθονερὸ κατέτρωγε τὴν δροσερὴν ὡμορφίαν καὶ ἔβλεπε μὲ ξεσχισμένη καρ-

διὰ νὰ ξαγρυπνῇ τέτοιο λιγερὸ κορμί, νὰ στενωχωρῇται, νὰ παιδεύεται, χάριν ἄλλου. Καὶ ἀνάξει ὁ ἄθλιος, θυμῶναι, σκάει ὡς που τέλος. Ἄφου δὲν ἔμπορῃσε παιὰ νὰ κρατήσῃ, πετιέτ' ἐπάνω τὴν ἀρπάξει, τὴν σφίγγει καλά στὴν ἀγκυαλιά του, τὴν φιλεῖ στὰ μάτια, στὸ στόμα, καὶ . . . Κυττάξατε τώρα πῶς εἶνε γυρμένη στὴν ἀγκυαλιά του καὶ πῶς ἄρῃσε νὰ τῆς πέσῃ τὸ φόρεμ' ἅπ' τὰ χέρια!

Τὴν φωνή! Ἡ πρώτη φωνεὶν ἄκτις τῆς πρώτας γύνε-ται ἤδη ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ παραθύρου ἐντὸς τοῦ πενιχροῦ δω-ματίου καὶ φωτίζει τὴν ἡμιτελῆ ἐσθῆτα καὶ τὴν ἀτυχή μελ-λόνημφον παραδεδομένην ἀκόμη εἰς τὴν θερμὴν ἀγκυαλίαν τοῦ ζηλοτύπου καὶ ἰσχυροῦ αὐτοῦ ἀντεραστοῦ—τοῦ ὕπνου!

* *

Αὐτ' εἶναι ἡ μελλονύμφος· ὡς ἔμπνευσις μοναδική, ὡς ἐκτέλεσις ἀριστουργήμα, δὲν διστάζομεν δὲ νὰ τὴν ἀνακηρύ-ξωμεν ὡς τὸ τελειότερον, αἰσθητικώτερον καὶ ποιητικώτε-ρον ἔργον τοῦ κ. Λύτρα.

— Τί τὴν φυλάτε, τέτοια χαριτωμένη νύφη; ἤρωτήσα-μεν τὸν κύριον Λύτραν.

— Τὴν πάντρεψα! μᾶς ἀπήντησεν ἀρελῶς· καὶ πράγ-ματι εἶδομεν ἀνωθεν τῆς εἰκόνης τεμάχιον λευκοῦ χάρτου ἐφ' οὗ ἀνεγινώσκετο ἡ πολύτιμος φράσις: **Ἐπωλήθη.**

Εὐρέθη λοιπὸν γαμβρὸς ὅστις τὴν ἔπρε καὶ χωρὶς νάχη ἀκόμα ἔτοιμον τὸ νυφικὸ τῆς;

Μπράβω του! νὰ ζήσουν!

* *

Λυπούμεθα ὅτι δὲν δυνάμεθα ἕνεκα τοῦ περιορισμένου χώρου νὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἔργων τὰ ὅποια δύνανται νὰ διεκδικήσουν τὸ γέρας μὲ τὴν μελ-λόνημφον, καλλιτεχνήματα ἄξια ἀληθῶς ἐπαίνων, τὰ ὅποια σὲ σκλαβώνουν μὲ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν ἐμπνευσιν καὶ ἐκτέλεσιν καὶ σοῦ φωνάζουν ὅτι τὸ καλλιτεχνικὸν talent ζῇ καὶ βα-σιλεύει εἰς τὴν πατρίδα τοῦ Πραξιτέλους καὶ τοῦ Ζεύξι-δος καὶ μόνον ὑποστήριξιν, ἀλλὰ ὑποστήριξιν ἀληθινήν, ἀπαι-τεῖ ὅπως μὴ μένῃ τεθαμμένον εἰς τὰ στήθη τῶν καλλιτεχνῶν.

Ἐν τῇ ἐκθέσει μας ἐξετέθησαν ὠραῖα ἔργα τῶν ὁποίων καὶ ἡ ἀπλὴ ἀναγραφὴ μόνον δύνανται νὰ σᾶς πείσῃ περὶ τῆς ἡλικίας τῶν λόγων μας.

* *

Οὕτω ὁ κ. **Λύτρας** ἐκτὸς τῆς μελλονύμφου τοῦ ἔχει ἐ-κθέσει τὰ **Κάλαρτα**, τὸ **μαγειρεῖον**, τὸ **ὠδὸν τοῦ Πάσχα**, τὴν **Κλεμμένην**, τὸ **φίλημα**, τὸν **κακὸν ἔγγορον** καὶ τὸ πλῆ-ρες ποιήσεως ἐλεγειακῆς καὶ τραγικῆς ἀμιμῆτου **Μοιρο-λόγι** του.

Ὁ κ. **Γύζης** ὁ τιμὴν τὸ ἑλλ. ὄνομα ἐν Μονάχῳ, τὸ alter ego τοῦ Λύτρα, ἔχει ἐκθέσει χαριεστάτας εἰκόνας, εἰ-λημμένες ἐκ τοῦ ἀγροτικοῦ βίου, μεταξὺ τῶν ὁποίων διακρί-νονται τὸ **παραμύθι τῆς μάμης**, τὸ **Ἑλληρικὸν σχολεῖον ἐν δουλείᾳ** καὶ ὁ **ἀρραβῶν**.

Ὁ κ. **Ἰακωβίδης**—ἄλλη καλλιτεχνικὴ ἐξοχότης—μα-θητὴς τοῦ Λύτρα ἐν Μονάχῳ καὶ αὐτὸς διαμένων, σὲ σκλα-βώνει μὲ τὸ **κτένισμα**, φυσικωτάτην καὶ ἐπιτυχῇ ἀποτύπωσιν ὠραίας μάμης καταγινόμενης νὰ κτενίσῃ τὰ σγουρὰ καὶ ὀλό-ξυνθα μαλλιά τῆς χαριτωμένης ἀλλὰ δυστρόπου μικρᾶς ἐγ-γονῆς τῆς.

Ὁ κ. **Λεμπέσης** ἐκ Σαλαμίνος, σὲ κρατεῖ μὲ τὸν **Γέ-φορτα χωρικὸν** του, μὲ τὴν **Σαλαμιναίαν χωρικήν** του καὶ μὲ τὴν ἐπιτυχῇ καὶ ὠραίαν τὴν τε ἐμπνευσιν καὶ ἐκτέλεσιν πα-ράστασίν του: **ἐν εὐθυμίᾳ**.

Ὁ κ. **Ζιλιερόν** σὲ καταπλήσσει μὲ τὰς πλουσίας εἰς χρώματα καὶ τὰς φυσικωτάτας, πιστοτάτας καὶ ἐκφραστικω-τάτας ἐλαιογραφίας τοῦ **Παρθεῶνος**, τοῦ ναοῦ τῆς **Σουριάδος Ἀθῆναις** καὶ τοῦ **Ναοῦ τοῦ Δαφνίου**.

Ἐπειτα σὲ καταμαγεύουν ὁ κ. **Καλαούδης** μὲ τὴν **γρηού-λα** του, ὁ κ. **Γκαλιανῆς** μὲ τὰς τόσας ἐπιτυχεῖς ὁδοπογραφίας τοπίων τῆς Κερκύρας, ὁ κ. **Ματσαούγλου** μὲ τὰς τόσας ὠραίας δύο μελέτας κεφαλῆς ἐπὶ πορσελάνης, ὁ κ. **Λα-μπάκης** μὲ τὴν **συνομιλίαν** του, ὁ κ. **Κένδε** μὲ τὸν **Γολ-γοθᾶ** του, ὁ κ. **Ταυριγώτης** μὲ τὴν **σκεπτομένην** καὶ τὸ **μυστικὸν**, ὁ θαλασσογράφος μας κ. **Βολωνάκης** μὲ τοὺς ἐπιδοροθούντας τὰ δίκτυα τῶν ἁλιεῖς, ὁ διαπρεπὴς ἐν Παρι-σίοις ζωγράφος κ. **Ἐράλλης** μὲ τὴν **ρυκτερίαν τοῦ Πασσᾶ τῆς Ταρκέρη**, ἡ ἐν Μονάχῳ κ. **Εὐτέρπη Πολιτάκη** μὲ τὴν **Ἰταλίδα τῆς χωρικῆς**, αἱ δεσποινίδες **Κλεονίκη καὶ Θάλεια Ἀθηναγένους** μὲ τὰς ὠραίας δι' ἔρασι τέχνας εἰ-κόνας τῶν καὶ τόσοι ἄλλοι ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

* *

Ἐξετέθησαν τόσαι πολλαὶ καὶ ὠραῖαι εἰκόνας· ὁ ἐπισκε-πτόμενος ἔστω καὶ δεκάκις τὴν πινακοθήκην δὲν δύνανται νὰ τὰς συγκαρτήσῃ ὅλας ἐν νῷ καὶ τοῦτο διότι βλέπων τὴν μίαν λησμονεῖ τὴν ἄλλην. Ἡμεῖς ἀπλὴν μόνον ἐπιθεώρησιν ἐπε-χειρήσαμεν. Ἐπεμείναμεν ὀλίγον περισσότερον ἐν τῇ μελλο-νύμφῳ τοῦ κ. Λύτρα μιμούμενοι κατὰ τοῦτο τὸν μέγαν Ναπολέοντα ὅστις μὴ δυνάμενος νὰ ἀσπασθῇ ὅλους τοὺς στρατιώτας τοῦ ἡσπάρθου μόνον τοὺς στρατηγούς του. Εἰς αὐτὸ καταρτίζομεν καὶ ἡμεῖς. Ἐν τῇ μελλονύμφῳ τοῦ κ. Λύτρα ἡσπάρθημεν ὅλας τὰς ἐπιτυχεῖς εἰκόνας.

Καὶ ἤτο ποτὲ δυνατόν νὰ μὴ φιλήσῃ κἀνείς τέτοιο ὠ-ραῖο καὶ λαχταριστὸ κομμάτι;

Τώρα ἔργεται ἡ σειρά τῶν τεγνοκριτῶν· ἄς ἔλθουν αὐτοὶ καὶ ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς υπερτριηκοσίας εἰκόνας ἄς μᾶς εἰπῶσι περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι καλλιτεχνίας.

Ἡμεῖς ἐν μόνον προτείνομεν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς ἐκθέσεως δὲν ἠδύνατο νὰ παραγγεῖλῃ ἀντίγραφα τῶν ἐπιτυχεστέρων εἰκόνων πρὸς πλειοτέρων διὰ-δοσιν, καὶ χάριν ἐκείνων τῶν ὁποίων τὸ πεζὸν θυλάκιον δια-μαρτύρεται κατὰ τῆς καλλιτεχνικῆς ὀρέξεως;

Ἄς ἐξώδευε πέντε δέκα χιλιάδες δραχ. τὰς ὁποίας ἄλ-λως τε θὰ εἰσέπραττε καὶ μὲ τὸ πάρα πάνω.

Τί θὰ τῆς ἰσότης τοῦτο καὶ πῶς δὲν τὸ ἐσκέφθη ὁ κ. Παντιάς;

Εἶναι ἰδέα τὴν ὅποιαν θὰ ἐχειροκρότουν πολλοὶ καὶ ἡ ὁποία θὰ ἐξήγνιζε τὰς ἡμαρτίας τοῦ κ. Παντιά.

Ἡμεῖς—ἀνήκοντες δυστυχῶς εἰς τοὺς διαμαρτυρομέ-ρους... κατὰ τὸ θυλάκιον—εὐχαρίστως θὰ ἐπληρώναμεν τὴν δραχμὴν μας, ὅπως ἔχομεν εἰς τὸ δωμάτιόν μας, ἔστω καὶ ἐν ἀντιγράφῳ—τὴν μελλονύμφον τοῦ Λύτρα, τὸ **κτένι-σμα** τοῦ Ἰακωβίδου, τὸν **ἀρραβῶνα** τοῦ Γύζη, τὴν **εὐθυμίαν** τοῦ Λεμπέση, τὸ **Δαφνὶ** τοῦ Ζιλιερόν καὶ τόσας ἄλλας λα-χταριστάς, ζωντανὰς εἰκόνας!

— Δὲν εἶναι καλὴ ἡ ἰδέα μας;

Γκιούλιβερ.

Εἰς τὸν φίλον κ. Π. Κ.

Πέμφαντα τῷ «Ραμπαγᾷ» σταφυλὰς εἰς τὰς φυλακάς.

Κρασοὺ δὲν ἐπιτρέπεται ὅτῃ φυλακῇ νὰ μπαίῃ

Καὶ εἴτ' οἱ ἀρχιφύλακες εἰς τοῦτο ἀδιστοῦ,

Ἀλλὰ μὲ τὰ σταφύλια σου τὸ νόμο παραβαίῃ

Ἢ «Ραμπαγᾶς», καὶ ἄς σκάσουν οἱ τόσοι του φρουροί,

Γλαῖ, μὲ τὰ σταφύλια σου, μὲ ὅλα τους τὰ τσάπια.

Παίρει κρασοὶ εἰς χάπια

Ῥαμπαγᾶς.

ΤΡΟΜΑΡΑ

*Βαρελά, βαρελά 'π.λαχώσατε τὰ χιόρτα δολοφονία μου,
Καὶ 'στὴν αὐλή μου ὁ βορριάς βραχνὰ βραχνὰ μου-
[γκρίζει
Τὰ χιόρτα δὲν τὰ σκιάζουμε ποὺ μοιάζουν τὴν καρδιά μου,
Μὰ τὸ βορριά πού ἄγρια, θαρρεῖ, μὲ φοβερίζει,
Γιατὶ, ὁ μαύρος χρωστωτὸς τοὺς γόφους 'τὸ γ κ ο υ β ἔ ρ η ο
Καὶ τοῦ βορριά τὸ σκούξιμο γὰρ σταυρωτὴ τὸ παίρνει.
Πύργος 31 Ὀκτωβρίου 1888.*

Φοβητογράφη.

ΔΩΡΟΝ ΚΟΥΡΜΑΔΩΝ

'Εν 'Ασσιούτῃ τῆς Αἰγύπτου, 31 8ορίου 1888.

Κύριε Συντάκτη τοῦ Ραμπυγᾶ.

Τηλεγραφικῶς μετεδόθη ἡμῖν ἡ εἰδήσις ὅτι εἰς τὸ γεῦμα τὸ δοθὲν πρὸς τιμὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἐλληνικῶν κοινοτήτων τοῦ ἐξωτερικοῦ, τῶν κοινοτήτων δῶρα τῷ βασιλεῖ δὲν ἐκλήθη νὰ παρακαθῇ καὶ ὁ ἡμέτερος ἀντιπρόσωπος κ. Θεοδ. Βελιανίτης καίτοι εἰχομεν φροντίσιν καὶ ἀπεστείλαμεν ἐγκαίρως τούτῳ ἑκατὸν διὰδας κουρμάδων ἵνα προσφερθῶσι ὡς δῶρον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος.

Περὶ τῆς τσαύτης τοῦ αὐλαρχείου παραλείψεως μὴ δυνάμενοι αὐτὰ πεισθῶμεν, διαμαρτυροῦμεθα ἐντόνως πάντες οἱ ἐδῶ Ἕλληνες καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἐρωτηθῇ ὁ κ. Βελιανίτης τί ἔκαμε τοὺς κουρμάδες.

εἰς Ἕλληνα.

Σ. Ρ. Κύριε Βελιανίτη, τί τοὺς ἔκαμε τοὺς κουρμάδες; Δὲν θὰ γλυτώσῃς ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ Θῶν.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Γεωργίου παραμύθωσις. — Καὶ ἡ συνάδελφος Σφιγξ τῆς Ἀλεξανδρείας ἐδημοσίευσεν εἰκόνα τοῦ βασιλέως Γεωργίου, μὲ τὸ πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς του μάλιστα. Ὅποιος δὲν τὴν εἶδε, δὲν εἶδε τίποτε. Ἀδύνατον νὰ φαντασθῇτε τί παραμύθωσιν ἔπαθεν ὁ Γεώργιος διὰ τῆς εἰκόνης ταύτης. Ἐὰν δὲν ἦτο γεγραμμένον κάτωθεν αὐτῆς τὸ ὄνομα καὶ ὁ τίτλος τοῦ βασιλέως, ἡ δύνατο ἡ Σφιγξ νὰ τὴν προτεῖνῃ ὡς αἰνιγμα. διὰ τοῦ ὁποίου τὴν λύσιν δὲν θὰ εὕρισκετο Οἰδίπους. Ἡ ὄψις τοῦ βασιλέως εἶναι μαύρη, μαύρη, αἰθιοπικὴ, ἐπηρεασθεῖσα, φαίνεται, ἐκ τοῦ κλίματος τοῦ αἰγυπτιακοῦ.

✱

ΝΑ ΔΩΣΗ: ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ. — Τί κάμνει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιόν μας; Διὰτὶ δὲν ἐπισπεύδει τὴν λογοδοσίαν τοῦ Δημάρχου περὶ τῶν δαπανηθέντων παρ' αὐτοῦ δημοτικῶν χρημάτων εἰς τὰς ἐροτάς τῆς ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει εἰκοσιπενταετηρίδος; Εἶναι φρόνιμον ν' ἀφίγη διαχείρισιν ἀνεξέλεγκτον εἰς τι, μετὰ παρέλευσιν τῶσαν ἡμερῶν εἰς χεῖρας ἀνθρώπου ἔχοντος τὴν τζέπην πανὶ μὲ πανὶ καὶ σκοπεύοντος τὴν πεντάρα μὲ τὸ τουφέκι; Ἡ τὸν θεωρεῖ Ἀριστείδην καὶ Φωκίωνα;

Τὸ κουνδύλιον τῶν δαπανῶν αὐτῶν δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητον. Τὸ συμβούλιον ἐψήφισε δι' αὐτὰς 30,000 δραχμῶν, ἄλλ' ὅ γ α λ α ν - τ ὁ μ ο ς δ ῆ μ α ρ χ ο ς ἐξῴδευσε, λέγουσιν, ἑκατὸν χιλιάδας! Πῶς θὰ δικαιολογήσῃ τὴν κολοσσιαίαν αὐτὴν περιπλέον δαπάνην; Ἐμπρὸς, κύριοι Δημοτικοὶ Σύμβουλοι! Κουνθηθε. Τὸ λογαριασμὸ! τὸ λογισμὸ! φωνάζει ὁλος ὁ λαός. Θὰ τὰ μεταποῦμε.

✱

ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΛΗΠΟΔΥΤΩΝ. — Εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸ 'δειξαν κατ' αὐτὰς οἱ λωποδύται. Δύο ἐξ αὐτῶν συνελθόν, ἀνευ ἐντάλματος συλλήψεως, ἕνα χωροφύλακα ὄντα καὶ ἀστυνομικὸν περίπολον, τοῦ πῆραν ἕνα πεντακοσάριο, τὸ ρεβόλβερ του, τὸ ξίφος του καὶ τοῦ ἄλλαξαν τὸ Χριστὸ 'στὸ ἔξωλο.

Ζητεῖτε τώρα ἀσφάλειαν, σεις οἱ πολῖται.

Σ' ὅλα αὐτὰ πού ἐψάρευεν ὁ κύρ Ταμπούρλος;

✱

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΙΣ ΕΚ ΣΥΡΟΥ. — Ἐξ τῶν ἐν Ὁδησσῷ διαμενόντων Ἑρμοπολιτῶν βυρσοδεψῶν ἀφίχοντες κατ' αὐτὰς εἰς Σύρον παρέλκον τὰς οἰκογενεὰς των καὶ ἀπῆλθον. Καὶ οἱ ἐν Κωνσταντινῇ, Βραίλα καὶ Σεβαστουπόλει ἐργαζόμενοι βυρσοδεψαὶ καλοῦσι τὰς οἰκογενεὰς των. Τὸ μεταναστευτικὸν τοῦτο ρεῦμα ὀφείλεται εἰς τὴν ἑλλειψιν ἐργασίας ἕνεκα τῆς φοβερᾶς φορολογίας τῶν δερμάτων καὶ τῆς ἀπαγορευθείσης εἰσαγωγῆς τοῦ πύκου, ἐν μέρει, δὲ, διὰ τοὺς νεωτέρους, καὶ εἰς τὴν διετὴ θητείαν. Φόβος δὲ ὑπάρχει μήπως τὸ ρεῦμα τοῦτο παρασύρῃ καὶ ἄλλας ἐργατικὰς τάξεις, τὰς ὁποίας ὁμως ἐπὶ τοῦ παρόντος, σώζει ἡ νέα δημοτικὴ ἀρχὴ διὰ τῶν ἀρξαιμένων ἀληθῶν καὶ ὀχι φιλημονικῶν δημοτικῶν ἔργων.

Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ λόγος περὶ βυρσοδεψῶν, τὸ δυστύχημα εἶναι ὅτι ὁ φοβερώτερος βυρσοδέψης, ὁ γδαίρων τὸ δέρμα τοῦ λαοῦ ἐξακολουθεῖ τὸ ἔργον του ἐπὶ τούτου τοῦ πλήρους ἐλελθοῦσας καὶ ὑπομονῆς ἐρνίου.

✱

ΠΕΙΝΑ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ. — Τοὺς ἐψόφησαν τοὺς δυστυχεῖς τοὺς ἀπεβίωσαν! Ἄλλοι ἔχουν νὰ πάρουν μισθὸν τρεῖς καὶ ἄλλοι πέντε μῆνας. Εἰς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἀπελπισίας των, παρητήθη ὁ κ. Δειμῆτης τῆς διοικήσεως τὸ ταμεῖον τῆς δημοτικῆς παιδείας ἐπιτροπῆς, ἀπειλῶν μάλιστα νὰ παραιτηθῇ καὶ ἀπὸ τοῦ γενικοῦ λογιστηρίου, ἂν τυγχόν πεισθῇ, κατὰ τὴν «Ἀκρόπολιν». Ἐμπρὸς, ὦ πουργυγδὲλλα! προσέφηληται. Ριχθῆτέ τους. Ἐπαρητήθητε τὴν πείνα τῶν δυστυχῶν. Μποροῦν, γὰρ ἕνα κομμάτι ψωμί, νὰ σᾶς παραχωρήσουν ἐνὸς μηνὸς μισθοδοσίαν. Εἶναι τὸ μάτι τους γαρίδα γιὰ παρὰ. Δὲν τοὺς λυπάσαι κύριε Μανέτα;

Κι' ἐπειτα μοῦ βάλες, σὲ Τρικούπη, τὸ βασιλῆα νὰ 'μιλῇ περὶ βελτιώσεως τῆς δημοτικῆς παιδείας καὶ περὶ ἀνεγέρσεως σχολείων καλλιτέρων. Μὲ πεινασμένους δημοδιδασκάλους τί ἐκπαίδευσιν δημοτικὴν περιμένεις; Νηστικὴ ἀρνούδα δὲ χυρεῖται καὶ πεινασμένος δασκάλος δὲ ἔμπορεῖ νὰ μάθῃ ἄλλο τὰ παιδιὰ, καρὰ σὰν αὐτὸν, νὰ παίζουσιν ταμπουρά. Δὲν ἐντρεπόμαστε;

✱

ΠΡΟΤΥΠΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ. — Ἀξιοθαύμαστος εἶναι ἡ ταχύτης τοῦ μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Πατρῶν σιδηροδρόμου. Φιντασθῆτε ὅτι τὰ ἐκ Πειραιῶς εἰς Πάτρας ἀποστελλόμενα ἐμπορεύματα, πρὶν ἢ συνθεθῶσιν αἱ δύο αὐταὶ πόλεις διὰ τοῦ ΣΗΠΗ, ἔφθανον μετὰ μίαν ἡμέραν ἢ δύο, μὲ τὸ κατευθεῖαν, ἐνῷ τώρα, μὲ τὸ ΣΗΠΗ, φθάνουν μετὰ τέσσαρες ἢ πέντε ἡμέρας γίνεται δὲ τοῦτο διὰ τὰ ἐμπορεύματα ὅσα δὲν πληροῦνται 15—15 λεπτά κατὰ χιλιόγραμμον, 1—3, διότι τὰ πρῶτα φθάνουν πραγματικῶς ταχέως. Τούτου ἕνεκα πολλοὶ τῶν Πατριῶν ἐμπόρων προτίθενται νὰ μεταφέρωσι διὰ θαλάσσης τὰς πραγματείας των, μετὰ τὴν τομὴν τοῦ κορινθιακοῦ ἰσθμοῦ. Τί λέγει περὶ τούτου ἡ κεντρικὴ διεύθυνσις; Δὲν εἶναι ἐντροπὴ διὰ τὸ πολυπαθεῖ ΣΗΠΗ;

✱

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ—ΒΙΣΜΑΡΚ. — Ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἐφημερίδος» κ. Ρούκης, εἰς τὸ προχθεσινὸν φύλλον γράφων περὶ τοῦ λόγου τοῦ κ. Τρικούπη, λέγει ὅτι τοιοῦτον λόγον δὲν ἔκρουσε ποτέ του, παρὰ μόνον ὅτε ἦτο εἰς τὸ Βερολῖνον καὶ ἤκουσεν ἐν τῇ ἐκεῖ βουλῇ τὸν Βίσμαρκ ἀγορεύοντα.

Λοιπὸν Τρικούπης καὶ Βίσμαρκ ἴσοι! Αὐτὸ τὸ κουνδύλιον τῆς δημοσίου ἀσφαλείας, τί κλάκας κάμνει τοὺς ὑπουργικοὺς δημοσιογράφους! Ὁ Ρούκης ὀνομάζει Βίσμαρκ τὸν κ. Τρικούπη, ὁ Γαβριηλίδης Γλάδστωνα, καὶ ὁ Κοκοράδας μέγαν Ἀλέξανδρον.

Ἡμεῖς ὁμως τὸν ὀνομάζομεν ἀ ρ χ ι π ο υ ρ ο γ ὁ ν. Τίποτε ἄλλο δὲν ἔκαμε εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰμὴ νὰ ρίπτῃ καθεκτάστην πυροτεχνήματα πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ ἀδελφοῦ λαοῦ. Ἀνακαλύψις θησαυρῶν εἰς Ἄρταν καὶ Φέρσαλα, ἀνακαλύψις 6 ἑκατομμυρίων εἰς τὸ Κεντρικὸν Ταμεῖον, σιδηροδρόμοι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, διώρυγες, γέφυραι, ὁδοί, ἐτοιμασίαι τοῦ Ἑλληνικοῦ στόλου ἵνα ἐκδικηθῇ ὁ θέν τὴν προσβολὴν ὅπου μᾶς ἔκαμεν ὁ Κεμάλ ἐν Χίφ, ἰσοζύγιον, περίσσευμα, ἔροται τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ βασιλέως κλπ. κλπ. — αὐτὰ εἶναι τὰ πυροτεχνήματά του — διὰ τῶν ὁποίων ἐξαπατᾷ τὸν λαόν. Ἀλλὰ μ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔχει τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, καὶ ἂν τολμᾷ δὲ διαλύσῃ τὴν βουλὴν, καὶ τότε θὰ τοῦ ἀπαντήσῃ ὁ λαός.

Ὁ λαὸς αὐτὰς τὸν ὁποῖον μὲ τὰ δάνεια μὲ τοὺς φόρους τὸν ἔγδυσαν πλέον. Ὁ ἑλληνικὸς λαός, δὲν εἶναι λαὸς Φελλάχων, δὲν ἐξαπατᾶται. Ἄν δὲν ἐξεγείρεται σήμερον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς αὐτὸν τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅστις θέλει ἐννόμως ὁ λαὸς νὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀποδοκιμασίαν του, εἰς τοὺς διοικοῦντας τὸν τόπον σήμερον.

Λοιπὸν, Κύριε Τρικούπη, ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα. Ἄν τολμᾷς διάλυσε τὴν Βουλὴν, καὶ τότε θὰ ἴδῃς πῶς ὁ λαὸς θὰ διαλύσῃ καὶ σὲ καὶ τὸ κόμμα σου.

ΧΑΜΗΤ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΣ. — 'Ο σουλτάνος δέιταζε τὴν ναυπήγησιν μεγάλου θωρηκτοῦ ἐν τοῖς νεωρείοις τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ δαπάνη καταβλήθησεται ἐκ τοῦ ἀνακτορικοῦ ταμείου. Ἀκούε τα, Γεώργιε.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ ΦΙΛΗΜΟΝΟΣ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. — 'Ο κ. Τιμολέων Φιλήμων, ὁ δημοκρατικὸς, ὁ λαϊκὸς δῆμαρχος τῶν Ἀθηνῶν, δὲν ὑπάρχει πλέον ἐν τῇ πολιτικῇ ζωῇ. Ἡ τοκτὶνῃσι προχθὲς ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Τὰ καθέκαστα τῆς αὐτοκτονίας του ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

'Ο κ. Τιμ. Φιλήμων μετὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου παρέστη προχθὲς εἰς τὴν Α. Μ. καὶ ἐξέφρασε τὰ συγχαρητήρια τοῦ δήμου διὰ τὴν μνηστείαν τῆς Ἀλεξάνδρας. 'Ο Βασιλεὺς ἀπήντησε διὰ τρυφερῶν λόγων. 'Ο δὲ κ. Φιλήμων ἐνθουσιασθεὶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ Βασιλέως, ἀνταπήντησεν ὡς ἑξῆς κατὰ τὴν «Νέαν Ἐφημερίδα» «ὅτι καὶ πρώτην φορὰν ἤδη βλέπει ὁ βασιλεὺς προηγούμενον τῆς φιλοβασιλικῆς ἐκδηλώσεως ταύτης καὶ δῆμαρχον τῆς πόλεως τὸν ὑπάρξαντα φιλελευθερώτατον καὶ αὐστηρότατον κριτὴν τῶν πράξεων τῆς Βασιλείας, ἤδη κατενθουσιασμένον ἐκ τῆς ἐπ' αὐτῆς σχηματισθείσης πεποιθήσεώς του μετὰ τὴν βόστανον!!

Αἰώνιον ἀνάθεμα εἰς τὸν προδότην τοῦ λαοῦ.

Οἱ οὐδὲν ἐπιτελέσαντες. — 'Ο κ. Τρικούπης κατὰ τὴν ἀγόρευσίν του ἐν τῇ Βουλῇ εἶπε καὶ τὰ ἑξῆς: «Οἱ οὐδὲν ἐπιτελείαντες δὲν πρέπει νὰ εἰρωνεύωνται». Διὰ τῶν λέξεων τούτων ὁ κ. Τρικούπης, βεβαίως ἐννοεῖ τὸν κ. Δεληγιάννην ὡς μὴ ἐπιτελέσαντα δῆθεν οὐδὲν ἄξιον λόγου κατὰ τὴν πρωθυπουργίαν του. Παρατηροῦμεν τῷ κ. Τρικούπῃ ὅτι ὁ κ. Δεληγιάννης, ἀληθῶς οὐδὲν ἐπραξε πρὸς ζημίαν τοῦ τόπου οὐδὲ διὰ δανείων 300 ἑκατομμυρίων ἐξάρυεν τὸν τόπον, οὐδὲ μὲ τὸν Ρουμπόλδ, εἶχε συνεννοήσεις οὐδὲ τὸν στρατὸν τῆς πατρίδος του ὠνόμασεν ἀγέλην, οὐδὲ πυροτεχνήματα ἐρρηξε πρὸς ἐξαπάτησιν τοῦ λαοῦ. 'Ο κ. Δεληγιάννης ἐν μέγα ἔργον ἐπέτελεσε καὶ τοῦτο εἶναι — **ἡ ἀνύψωσις τοῦ γοῦτρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ** — καὶ ἐὰν ἡ προδοσία διὰ τοῦ ἀποκλεισμοῦ δὲν ἐπαρουσιάζετο ἡ Ἑλλάς θὰ ἐδοξάζετο.

Αὐτὸ ἐπέτελεσεν ὁ κ. Δεληγιάννης.

Τὸ μέλλον τῆς δυναστείας. — Τὰ συγχαρητήριά μας εἰς τὸν Βουλευτὴν Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος κ. Ἀντ. Ρικάκη, διὰ τὴν πρότασίν του ἐν τῇ ἀπαντήσῃ εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον. Εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἀναφέρεται ὅτι «διὰ τῆς μνηστείας τοῦ Διαδόχου ἐξησφαλίσθη τὸ μέλλον τῆς Δυναστείας.» 'Ο κ. Ρικάκης διὰ τῆς προτάσεώς του ἐζήτησε νὰ τεθῇ ἐν τῇ ἀπαντήσῃ τῆς Βουλῆς εἰς τὸν Βασιλικὸν λόγον ἡ ἐξῆς ἀπάντησις «ὅτι τὸ μέλλον τῆς δυναστείας ἐξαρτᾶται ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ».

Δυστυχῶς ἡ πρότασις τοῦ κ. Ρικάκη ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς. Ἀλλ' ἐὰν ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς, ἐγένετο ὁμῶς δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ λαοῦ, ὅστις ὀνομάζει πλέον ἀληθῆ ἀντιπρόσωπόν του τὸν διαπρεπῆ πολιτευόμενον κ. Ρικάκην, τὸν ὅποιον ὁ «Ραμπάγας» συγχάριεν ἐκ καρδίας.

Τὸ κυνήγι τοῦ Τζάνε. — 'Ο βουλευτὴς κ. Τζάνες, ἔχει καθ' ἐκάστην κυνήγι ἀπὸ τοὺς ἐνταῦθα διαμένοντας ἐκλογεῖς του, εἰς ἐκ τῶν ὁποίων τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐν τῷ καφεῖῳ Τσόχα, τοῦ ἑκαμε παρατηρήσεις ζωηράς, ὅτι ἐνῶ ὁ λαὸς τῆς Μεσσηνίας τὸν ἐξέλεξεν ὡς ἀντιπολιτευόμενον αὐτὸς ἐγένετο ὑπουργικὸς, καὶ ὅτι ὁμοιάζει τὸν Ράλλην ὅστις ἐνῶ ἦτο δικηγόρος τῆς κ. Σαρόγλου ἔγεινε κατόπιν δικηγόρος τῶν Βουλγάρων! 'Ο κ. Τζάνες ἀπεράσισε πλέον νὰ μὴν πηγαίνει εἰς καφεῖα ἀφοῦ τὸν σταυρώσῃ τὸσον οἱ συμπατριῶται του.

ΚΑΙ Ο ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΓΟΣ

'Ο Ἀρειὸς Πάγος δι' ἀποφάσεώς του, δημοσιευθείσης προχθὲς ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν ἡμῶν, περὶ ἀναίρεσέως τοῦ βου-

λεύματος τῶν ἐνταῦθα Ἑσπετῶν, τοῦ ἐπικυρώσαντος ἕτερον βούλευμα τῶν Πλημμελειοδικῶν δι' οὗ ἀπερίβηθη ἡ αἴτησις μας περὶ τῆς ἀποφυλακίσεώς μας δι' ἐγγυήσεως. Τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ἀρείου Πάγου, θέλομεν δημοσιεύσει διὰ τοῦ προσηχοῦς φύλλου τῆς Πέμπτης, ὅπως ὁ ἀδελφὸς λαὸς λάβῃ γνῶσιν καὶ ταύτης.

ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ

'Ὡς τὰ τῶν ἑορτῶν οὕτω καὶ ὅλα τὰ τῆς Ἐκθέσεως ἐγελαιοποιήθησαν. Ἵνα μὴ συμῶῃ τοῦτο καὶ εἰς τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας προτεινομένην ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς καταδίκους Τζαφέρην, Γκούμαν καὶ Κόττον νὰ λάβουν μέρος εἰς αὐτούς. Εἶναι θεριὰ μοναχά! προσφέρονται νὰ σηκώσουν (250) διακοσίας πεντήκοντα ὀκάδας βάρους, μάλιστα δὲ 120 ὀκάδας νὰ τὸ θέσουν καὶ ἐπὶ τῆς βάρειος των ὡς πρὸς δὲ τὸ πάλεμα προτείνουν νὰ στηλωθοῦν ὀρθοὶ καὶ προκαλοῦν ὅχι ἓνα ἀλλὰ δύο ἐκ τῶν ἀθλητῶν ὁμοῦ ἐὰν δύνανται νὰ τοὺς ρίψουν, ὑπόσχονται δὲ χωρὶς νὰ μεταχειρισθῶν τὰ χέρια των, μόνο μὲ ἓνα τίναγμα τοῦ ὤμου των νὰ τοὺς κυλίσουν τρία μέτρα μακρὰ.

Τούλάχιστον μὲ αὐτοὺς δυνάμεθα νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα ἀπογονοὶ τοῦ Κροτωνιάτου.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ. — Τὸ πρῶτον ποίημα, ἐν τῷ προηγούμενῳ φύλλῳ, ἔμεινεν ἀδιόρθωτον εἰς μερικὰ μέρη μ' ὅλας τὰς δύο ἐπ' αὐτοῦ διορθώσεις μας. Σημειοῦμεν τὰ κυριώτερα. Εἰς τῆς πρώτης σελίδος τὴν δευτέραν στήλην ἀνάγνωθι, ἀντὶ «Καὶ ἄλλαις μικροῖς τοῖραις» «Καὶ ἄλλας μικροῖς τοῖρας». Εἰς τὴν πρώτην στήλην τῆς δευτέρας σελίδος, ἀντὶ «Χωρὶς νὰ τσαμπουνᾷς» «Χωρὶς νὰ συμπονᾷς».

ΑΛΛΩΝ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΩΝ ΔΙΟΡΘΩΣΙΣ. — Αὐτὰ πλέον δὲν διορθώνονται· μᾶς τὰ ἑκαμὴν σαλέατα, καὶ ἀναγκαζόμεθα νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν ὅλην τὴν ἐξῆς παράγραφον ἐκ τοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **Ο ΣΤΡΑΤΟΣ, ΦΥΛΑΚΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΩΝ**, ἀρθροῦ τὸ ὅποιον δις καὶ μετὰ μεγίστης προσοχῆς διορθώσαμεν.

Φαντασθῆτέ τον κατ' αὐτὸ τὸ διάστημα περιφερόμενον εἰς τὰς ἐδοῦς, χωρὶς νὰ ἔχη *μιαρ δεκάραν* εἰς τὸ θυλάκιόν του διὰ νὰ πῇ ἓνα καφὲ καὶ ἀναγνώσῃ *μὴν ἑφημερίδα* ἢ τήρησιν τὴν καθαριότητα τῆς ἐνδυμασίας αὐτοῦ, φαντασθῆτέ τον περιφερόμενον, χάσκοντα, ἐπαίτουντα, ἀρπάζοντα ἐπὶ τέλους ἢ κλέπτοντα, βρώσιμόν τι, φαντασθῆτέ τον στερούμενον καὶ τῶν εὐτελεστέρων ἀπολαύσεων, ὧν ἀπολαύει καὶ αὐτὸς ὁ τελευταῖος ἀλήτης καὶ πλανόδιος ἐπαίτης καὶ θέλετε λάβει ἐλαχίστην ἰδέαν τῆς ἀξιοπρεπείας τοῦ στρατοῦ... Ἀπαιτήσατε κατόπιν ἀπ' αὐτὸν τὸν ἀτυχῆ νὰ τήρησιν τὴν *ἀξιοπρέπειαν* καὶ τὸ *ρόητρον* ἐν τῷ στρατῷ...

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΟΣ. — Εἰς τὸν ἐν τῷ προηγούμενῳ ἡμῶν φύλλῳ πρόλογον τῆς **ΧΑΡΤΟΠΑΙΚΤΙΚΗΣ** διορθωτέα τὰ ἑξῆς. Εἰς τὴν πρώτην στήλην, στίχον δέκατον πέμπτον, ἀντὶ «ἐλέγχουν», ἐλέγχετε. Εἰς τὴν τετάρτην στήλην, στίχον δέκατον ἑνατον, ἀντὶ πεοιλαμβάνεται «περιλαμβάνεται».

Ἄν ὑπάρχουν ἄλλα ὀφείλονται εἰς τὸ λίαν δυσανάγνωστον τοῦ χειρογράφου.

'Ο κ. Ἀγαθόπουλος γράφων πρὸς φίλον του τελειώνει οὕτω τὴν ἐπιστολήν του:

«... καὶ ἂν δὲν λάβῃς τὴν παρούσαν, νὰ μοῦ τηλεγραφῇς ἀμέσως.»

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ Σ ΤΑΜΗΡΑ

ΕΝ ΚΕΡΚΥΡΑ

— 'Οδὸς calle dell' acque. —

'Ὡς ἰδιαιτέρως συνιστᾷ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ τὸ ὑποδηματοποιεῖον τοῦτο διὰ τὴν τελειότητα τῆς τέχνης του καὶ διὰ τὸ συγκαταβατικὸν τῶν τιμῶν αὐτοῦ. Ταχεῖα ἐκτέλεισις τῶν παραγγελιῶν, κομψότης καὶ ἀκριβὲς ἐφαρμογὴ τοῦ ὑποδήματος εἰς τὸν πόδα, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἐνοχλήσεως. Ὁ παραγγέλλων εἰς αὐτὸ ὑπόδημα καὶ πλήρεις κάλων ἂν ἔχῃ τοὺς πόδας, δὲν θὰ αἰσθάνεται τὴν παραμικρὰν στενοχωρίαν. Τοῦ ἀξίζει νὰ τοῦ παραγγέλλουν καὶ ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ὑπόδημα.